

Únor Lomná 2016

Tříkrálová sbírka 2016 na Jablunkovsku

Všechny zapečetěné pokladničky byly úředně rozpečetěny a sečteny za přítomnosti pracovníků obecních úřadů. Je čas díků. Ze srdce děkujeme Vám všem, kteří jste přijali naše koledníky...

Obrovské díky patří rovněž vedoucím skupinek, koledníkům, koordinátorům i všem ostatním dobrovolníkům za jejich obětavost při zapojení do této dobrovolnické akce. Je to velká spousta práce, kterou odvádí bez nároku na jakoukoliv odměnu. Je to velký skutek lásky. Srdečné Pán Bůh zaplať.

Celková částka vykoledovaná na Jablunkovsku činí 800 629,- Kč, což je o úžasných 54 242,- Kč více než v loňském roce. V Dolní Lomné jsme vykoledovali 36 768,- Kč, o 6 762,- Kč více oproti minulému roku a Dolní Lomná se vyhoupla na třetí příčku na Jablunkovsku v přepočtu na obyvatele. Toto všechno i přes to, že ve Vaší obci stále máme domy, do nichž koledníci zatím nechodí. Pomozte nám to změnit, pojdte příští rok koledovat s námi, abychom do každého domu v Dolní Lomné mohli přijít s koledou, přáním všeho dobrého a požehnáním do celého dalšího roku.

Z vykoledovaných prostředků se 65 % výtěžku vrátí zpět do Charity Jablunkov. Zbylých 35% bude rozděleno na činnost Diecézní charity ostravsko-opavské (15%), humanitární a rozvojovou pomoc u nás i v zahraničí (10%), činnost Charity Česká republika (5%). Zbylých 5% je v souladu se zákonem

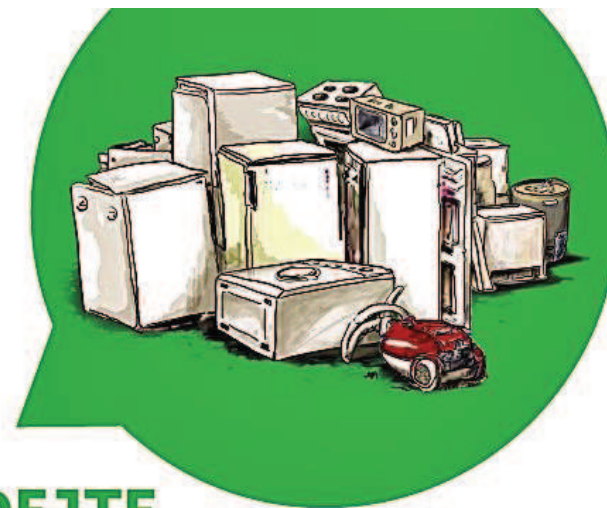
využito na náklady spojené s pořádáním sbírky. Také v roce 2016 budou Vaše dary použity na podporu stávajících a rozvoj nových služeb Charity Jablunkov. Prostředky Tříkrálové sbírky podpoříme činnost Denního stacionáře, Centra volnočasových aktivit, Centra pomoci sv. Rafaela a rozvoj dalších charitativních služeb na Jablunkovsku.

Pořadí	Obec	Vykoledovaná částka	Počet obyvatel	Průměr na obyvatele	Meziroční bilance
1	Jablunkov	218 836	5 610	39,01	+12 317
2	Mosty u Jablunkova	160 693	3 829	41,97	+6 875
3	Návsí	105 479	3 886	27,14	+14 115
4	Písek	69 762	1 817	38,39	+1 783
5	Bukovec	59 947	1 360	44,08	+6 025
6	Hrádek	49 171	1 830	26,87	+3 594
7	Dolní Lomná	36 768	868	42,36	+6 762
8	Bocanovice	29 476	429	68,71	+284
9	Milíkov	29 302	1 312	22,33	+8 414
10	Písečná	19 670	974	20,20	-7 061
11	Horní Lomná	9 465	367	25,79	+1 968
12	Hrčava	8 410	253	33,24	-1 142
13	Košariska	3 650	381	9,58	+308
Jablunkovsko CELKEM		800 629	22 916	34,94	+54 242
Diecéze ostravsko-opavská		14 920 585 Kč			+964 276
Česká republika		96 021 731 Kč			+6 648 637

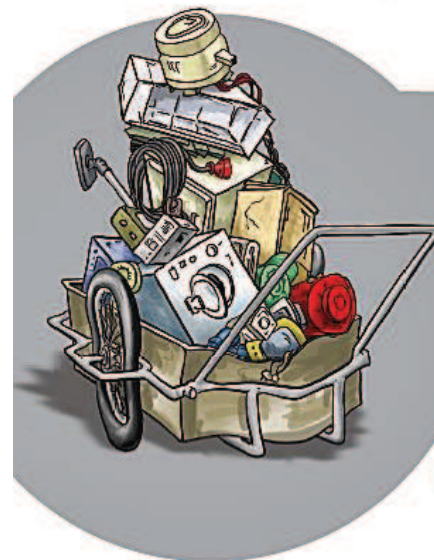
Petr Pavlíček, Charita Jablunkov

www.elektrowin.cz

ODKLÁDEJTE
vysloužilé elektrospotřebiče
na místa zpětného odběru!

- ZDARMA je můžete kdykoli odevzdat u **prodejce**
 - aniž byste si museli pořídit nový
 - nebo při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst**
 - informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na **www.elektrowin.cz**

?

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?
Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

B ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ CZUDEK, BOŽKOVÁ A PARTNEŘI

OTEVŘELI JSME NOVOU POBOČKU

JABLUNKOV

ul. NÁDRAŽNÍ 100 (STARÁ POŠTA)

POSKYTUJEME MIMO JINÉ I TYTO PRÁVNÍ SLUŽBY:

- ▶ převody nemovitostí
- ▶ obhajoba v trestním řízení
- ▶ uplatňování nároků na náhradu škody (dopravní nehody, pracovní úrazy)
- ▶ zastupování v občanskoprávních sporech
- ▶ sepisy smluv všech typů
- ▶ právní zastoupení při rozvodech
- ▶ sepisy insolvenčních návrhů (včetně tzv. osobních bankrotů)
- ▶ zastupování ve správních řízeních před úřady
- ▶ právo obchodních společností a družstev

TŘINEC ▶ JABLUNKOV ▶ VALAŠSKÉ MEZIRŘÍČÍ

www.akcb.eu / tel.: 558 341 099

Ve dnech 4. a 5. února proběhl v naší škole zápis do 1. ročníku. Ve čtvrtek dopoledne procházeli předškoláci v doprovodu svých starších kamarádů, prvňáků a druháků, naší školou, na jednotlivých stanovištích ve třídách a školní družině plnili různé úkoly, kterými prokázali svou připravenost na vstup do další životní etapy, kterou je školní docházka. Všechny děti u zápisu obstály na výbornou, odnesly si za odměnu krásné vysvědčení, malý dárek, a také spoustu zajímavých zážitků.

Těšíme se, až se s nimi setkáme po prázdninách v opravdické škole a přejeme jim hodně úspěchů. V odpoledních hodinách proběhla oficiální část zápisu s rodiči dětí, kterých bylo nakonec zapsáno 13.

Chtěla bych touto cestou poděkovat rodičům a učitelkám naší mateřské školy za vzornou přípravu dětí, učitelkám základní školy za perfektní organizaci zápisu, vychovatelkám školní družiny za přípravu dárečků a sdružení rodičů za finanční příspěvek.

Mgr. Jana Kufová - ředitelka školy

Balik maskowy

W niedzielę 7 lutego odbył się nasz wymarzony Balik maskowy. Tak jak w roku ubiegłym odbył się w pięknie odnowionym dolnołomnińskim Domu PZKO. Do tańca przygrywał nam pan Chasák, tatuś Patrika. Były pyszne pączki oraz smaczny bufet przygotowany przez naszych rodziców. Wszyscy mieliśmy wspaniałe maski i stroje. Zabawa była doskonała i niech żałuje, kto nie był.

Uczniowie

Příjemné prožití
velikonočních
svátků

přeje

senátor
Petr Gawlas

KST Dolní Lomná - výsledky

Na přelomu roku po odehrané první polovině soutěží, nastává období vánočních a novoročních turnajů ve stolním tenisu. Někteří naši členové se jich taky zúčastnili – na vánočním turnaji v Třanovicích obsadil Tomáš Kantor 2. místo, na novoročním turnaji v Hrádku – obsadil ve své kategorii (školní mládež do 15-ti let) Jan Szotkowski 2. místo a v kategorii muži nad 50 let Pawlowski také 2. místo.

První soutěžní kolo v roce 2016 bylo odehráno 9. ledna, naše družstva hrála „doma“. „A“ družstvo podlehlo TTC Bystřici těsně 8 : 10. Bodovali – Jan Kantor 3,5 ; Ing. Šigut 2 ; Mgr. Gruszka 1,5 ; Tomáš Kantor 1 bod. „B“ družstvo překvapivě porazilo první družstvo tabulky SK Frýdlant n/O 13 : 5. Body vybojovali – Kantor Josef 4,5 ; Ramšák 3,5 ; Pawlowski a Sikora Jan po 2,5. „C“ družstvo bylo taky vítězné – porazilo TTC Bystřice „C“ rovněž 13 : 5. Vítězné body získali – Ing. Rusnok 4,5 ; Dacho 3,5 ; Szotkowski 3 ; Klus Roman 2.

16.ledna hrála naše družstva „venku“- „A“ družstvo zvítězilo nad TTC Třinec 10:3. Body vybojovali – Mgr. Gruszka a Jan Kantor po 3 ; Ing. Šigut 2 ; Tomáš Kantor 1. „B“ družstvo taky zvítězilo nad TTC Třinec „B“ těsně 10 : 8. Bodovali – Kantor Josef 4 ; Sikora 3,5 ; Ramšák 1,5 ; Pawlowski 1 bod. „C“ družstvo prohrálo s TTC Třinec „C“ 4 : 14. Bodoval – Ing. Rusnok a Dacho po 1,5 ; Klus Roman 1 bod..

23. ledna „A“ družstvo „doma „ prohrálo s SKST Pstruží „B“ 6 : 10. Bodovali – Ing. Šigut, Mgr. Gruszka a Jan Kantor po 2 body. „B“ družstvo zvítězilo nad Slezanem F-M „C“ 12 : 6. Bodovali – Sikora 4 ; Pawlowski 3,5 ; Kantor Josef 2,5 ; Ramšák 2 body. Zajímavostí tohoto utkání byl start dvou žen v „nejlepších letech“ v družstvu hosti. „C“ družstvo nestačilo na TJ Janovice „B“ a prohrálo 4 : 14. Čestné body – Dacho 2 ; Szotkowski 1,5 ; Klus Roman 0,5 bodu.

30.ledna „doma“ „A“ družstvo podlehlo TTC Vendryně 7 : 10. Body vybojovali – Jan Kantor 3 ; Ing. Šigut 2 ; Mgr. Gruszka a Tomáš Kantor po 1 bodu. „B“ družstvo taky nestačilo na TTC Vendryně „B“ a prohrálo 6 : 12. Bodovali – Fojcik Adam 2,5 ; Pawlowski 2 ; Kantor Josef 1 ; Ramšák 0,5. „C“ družstvo zachraňovalo čest domácích – porazilo TTC Vendryně „C“ 11 : 7 .Body vybojovali – Szotkowski 3,5 ; Ing. Rusnok , Dacho a Roman Klus po 2,5 bodu.

31.ledna se ve Frýdlantě n/O se konaly okresní přebory ve stolním tenisu žactva a dorostu. Člen našeho KST - Jeník Szotkowski vybojoval v kategorii mladších žáků 5. místo ve dvouhrách a 2. místo ve čtyřhrách spolu s Kováčem z Brušperku. Zatímco mladší žáci z velkých klubů trénují až 6 x týdně, náš Jeník Szotkowski trénuje pouze 2 x týdně a přesto se prosadil.

Více na www.kst-dolnilomna.cz

Za KST Dolní Lomná - Pawlowski Roman

V zájmu zachování rozsahu a kvality služeb pobočky České pošty, s.p. v naší obci, bude převedena stávající pobočka do režimu PARTNER, kde smluvním partnerem České pošty s.p. bude Obec Dolní Lomná.

Tento úkol na sebe bere Obec Dolní Lomná především pro zajištění služeb potřebných pro starší spoluobčany a všechny ty z nás, kteří nemáme možnost se podle potřeby dostat na poštu do Jablunkova a pro záruku, aby se v budoucnosti nezmenšil rozsah a potřebné služby pošty.

Změna pobočky České pošty, s.p. 739 82 Dolní Lomná na Poštu Partner bude realizována od 1.7.2016 se zachováním všech stávajících služeb ve stejné kvalitě, případně budeme pracovat na vylepšení podle Vašich potřeb a užitečných požadavků.

Obecní úřad Dolní Lomná

Velikonoční pozvání

Obecní úřad Dolní Lomná a fa Manlómka s.r.o.

srdečně zvou na

VELIKONOČNÍ VÝSTAVU

- *kde?* Lomňanské muzeum
- *kdy?* 21.3.2016 – 28.3.2016 10.00 – 17.00 hod.
- *výstava velikonočních výrobků a tradic*
- *denně ukázky – pletení z ovčí vlny, pletení karabáčů, řezbářské práce*

Neděle 27.3.2016

Teatr: Piąte koło (autor Władysław Młynek)

Klub Mladých PZKO

od 16.00 hod. – Hotel pod Akátý

Neděle 27.3.2016 a pondělí 28.3.2016

Občerstvení – Manlómka s.r.o. – placky, koláče, káva, čaj, medovina

Přiznání daně z příjmu fyzických osob

Obecní úřad Dolní Lomná bude ve dnech **7.3.2016 – 8.3.2016** v době od **7.00-17.00** hodin pomáhat při vyplňování daňového přiznání daní z příjmu za rok 2015. Jedná se o zdanění dotací na údržbu luk, příjmu z prodeje skotu, dřevní hmoty, příjmu z pronájmu, uplatnění odečitatelné položky na školném apod.

Nutno předložit občanský průkaz, výši dotace či částku za prodej skotu, potvrzení o zdanitelných příjmech, potvrzení o důchodu, potvrzení o studiu dětí na středních či vysokých školách, potvrzení manžela či manželky, zda uplatňuje nezdanitelnou částí základu daně. Daň z příjmu musí být uhrazena do **31.3.2016**.

Zabijačkové hody Klubu důchodců při OÚ Dolní Lomná

Klub důchodců to roztočil jak se patří. Dne 4. 2. 2016 se konal již 5. ročník zabijačkových hodů, které se vydařily jako vždy. Zúčastnilo se 50 členů. Menší účast ovlivnila chřipková epidemie, ale i tak, kdo nepřišel, může jen litovat. Zasluhu na tom měl výbor a Katka Sikorová, naše kulturní referentka, která ví, jak pobavit naše členy. Nesmíme zapomenout na personál restaurace Mánes, poděkování patří vedoucí Evě a Markovi, kteří vždy připraví vše na jedničku, dále „holka spod Filipky“, která letos hrála sama, její partner se omluvil kvůli chřipce. Můžeme být velice rádi, že se trochu uvolníme a zapomeneme na menší i ty větší starosti, které v životě má určitě každý z nás, jak mladší generace, tak hlavně ta starší. Věříme, že v této tradici budeme pokračovat.

Moc se těšíme na další setkání, jako jsou zájezdy, vaječina, gulášovka a jiné společné akce. Velice nás těší, že náš klub se stále rozšiřuje o nové členy. To svědčí o tom, že náš klub pracuje dobře, jen tak dále.

**Za Klub důchodců
- Pavel Machník**

Nebudu vás čtenáře lomňanského zpravodaje zbytečně zatěžovat nějakými nudnými čísly, statistikami a novinkami z knihovny, protože kdo do knihovny chodí, tak ví, jaká je situace a stejně by se nedozvěděl nic nového, a kdo do knihovny nechodí, toho to stejně nezajímá.

Je to škoda, ale lidé čtou pořád méně. V knihovně se to zas až tak neprojeví, protože do knihovny chodí lidé, kteří čtou rádi a takoví čtou pořád dost, ale obecně se v životě setkávám s náznaky, že lidé už dlouhé texty nechtějí číst, jak je například patrné u nejnovějšího trendu tvorby webových stránek. Weby, které mají jen krátké texty a obsah se skládá převážně s obrázků a videa, začínají válcovat weby, u kterých to je naopak. Zprvu je to proto, že ty delší texty nemá kdo psát a zadruhé ty dlouhé texty ani většina návštěvníků nechce číst, protože pro mozek je rychlejší zpracovat obrázky než texty a dnes chce každý všechno rychle, *jako se mowi u nas, nima czasu na gupoty*. Když ale budeme pořád všude ubírat texty a přidávat obrázky nebo videa, tak lidé ztratí schopnost porozumět psanému textu a jednou zjistíme, že se zase musíme dorozumívat pomocí obrázků. Porozumět psanému textu je podle mě hodně důležité. Hlavně děti, u nichž se mozek teprve vyvíjí, by měly do svých aktivit zařadit čtení textů, ideálně knížek. Povinná četba tak, jak funguje ve školách, ale podle mého názoru není řešení. To, že někdo vybere seznam knížek, které musí žák přečíst, dost dětí od čtení spíš odradí, protože v seznamu nenalezne tu, která by se mu líbila a je nucen číst takové, které mu někdo vybral. Když si dítě neoblíbí čtení knížek od mala, tak v dospělosti se už většinou do čtení nedá.

A tak na závěr s heslem „Čtení sluší každému“ chci pozvat všechny nové čtenáře, kteří dosud neměli odvahu navštívit naši knihovnu v Dolní Lomné.

V knihovně není nutno si hned půjčovat knížky, můžete jen tak přijít, v knihovně si posedět, prolistovat časopisy a popřípadě si i domů odnést nějakou knížku.

Děkujeme také dárcům, kteří knihovně darovali ať knížky, nebo časopisy. Tyto dary budou kolovat mezi čtenáři ve stylu, vezmi si mně, můžeš mně sice vrátit, ale když se ti budu líbit, tak nemusíš, můžeš také za mně přinést zase nějakou jinou knížku, ale nemusíš.

Knihovník - Radoslav Gomola

Co je u našich půjček samozřejmostí

- Až do 600 000 Kč jsou bez zajištění
- Žádné poplatky za poskytnutí a správu
- Mimořádná splátka i předčasné splácení zdarma
- Možnost sjednání pojištění schopnosti splácet

Půjčka na bydlení

- Je téměř na vše – od spotřebičů až po pořízení bydlení
- Výhodná úroková sazba až na 12 let
- Peníze získáte ihned a jejich použití doložíte později
- Proplatíme vám i výdeje na bydlení až 12 měsíců zpětně
- Část půjčky na cokoli

Výše půjčky v Kč	Doba splácení 4 roky	Doba splácení 6 let	Doba splácení 10 let
100 000	2484	1798	1261
200 000	4780	3400	2312
300 000	7170	5100	3468

Chcete mít účet, co nic nestojí?

Online účet

- Vedení účtu při měsíčním příjmu na účet 15 000 Kč
- Neomezené výběry z tisíčovky našich bankomatů
- Příchozí a odchozí elektronické tuzemské platby

Pobočka České pošty, s.p. v Dolní Lomné

Informace pro občany

ohledně pobočky České pošty, s.p. v Dolní Lomné

Česká pošta, s.p. již více než rok usiluje o převedení pobočky v naší obci na Poštu Partner, protože je pro ni naše pobočka ztrátová. Přes veškerou snahu obce s pomocí poslanců a senátorů zachovat poštu u nás v dosavadní pozici se zachování celé pobočky nepodařilo.

Vážení občané,

protože si vážíme našich zákazníků a snažíme se naslouchat jejich potřebám, dovolujeme si Vás touto cestou informovat o službách, které na Vaší pobočce České pošty poskytujeme:

- oblast **BANKOVNICTVÍ**
 - **Zřízení a správa osobního účtu** Poštovní spořitelny
 - **Sjednání úvěrů** (krátkodobých i dlouhodobých, včetně úvěrů na bydlení)
- oblast **POJIŠŤOVNICTVÍ**
 - **Zajištění dětí a dospělých** (úrazové a životní pojištění, pojištění odpovědnosti)
 - **Zajištění majetku** (pojištění domů, bytů a domácností)
 - **Zajištění vozidel** (povinné ručení, havarijní pojištění)
- oblast **ZHODNOCOVÁNÍ PENĚZ**
 - **Sjednání Stavebního spoření** (včetně změn, úvěrů, navýšení ČČ...)
 - ✓ Českomoravská stavební spořitelna
 - ✓ Raiffeisen stavební spořitelna
 - **Penzijní spoření**
 - ✓ Penzijní společnost Stabilita
 - ✓ Penzijní společnost České pojišťovny

Výše uvádíme pouze to nejžádanější. V případě, že Vás naše nabídka zaujala nebo potřebujete více informací, budeme rádi, když se na nás obrátíte.

Ochotně Vám poradíme a vše vyřídíme k Vaší spokojenosti.

Pošta
Dolní Lomná
Telefon: 558 357 541
Otevírací doba: po 8:00 - 10:30 a 15:00-16:30 h
út-pá 8:00 - 09:30 a 15:00-16:30 h

Česká pošta – Dolní Lomná informuje

Možnost získání půjčky ke kotlíkovým dotacím s možností předčasného splácení zdarma.

Návrat

Příběh povídky Karola Piegzy, situován do Lomné r. 1918, se rozvíjí na základě konfliktů, které vyplývaly ze způsobu života a myšlení horalů tehdejších časů.

Pavel, syn Czudoka z pod Kamenitého, se vrací z Ameriky, kam jeho i bratra Jurka poslal otec vydělat peníze. Bratr zahynul při důlním neštěstí, on přežil se zničeným zdravím. Gazda Lachulok ze Salajky ho sveze od radvanovského mostu k Rosenzweigově hospodě. Zde je srdečně uvítán, zejména bývalým spolužákem Janem Tyrzaniokem. Tyrzaniok se po půlnoci nabídne, že ho doprovodí a pomůže mu s kufry.

Veseleji šlo se teď Pavlovi k domovu v doprovodu známého. Zapomněl na vše, co v poslední době prožil. Cítil se tak nějak zdravější a silnější. Byl znovu ve svých milovaných horách, o kterých víc jak sedm let pouze snil.

Jan posléze přerval jeho přemítání. Přendal si kufr na druhé rameno a spustil. „Palko?“

„No co?“

„A co teď máš v úmyslu dělat?“

„Ještě nevím.“

„Do práce nepůjdeš?“

„Ne, protože jsem mrzák a pak, dost jsem se pro druhé nadřel.“

„Nepřebereš od rodičů gazdovství?“

„Možná – ale nedali ho už některé sestře?“

„Ne, to bych o tom něco slyšel. Bydlí teď sami.“

„Chvála Bohu, bude tam pro mně místo!“

„A nedokoupíš pole?“

„Dokoupím, ale nejdřív se ožením!“

„A s kým se tak chceš oženit?“

„Jak to, s kým? Vždyť přece, Jano, dobře víš, že s Marynkou“.

Jano se obrátil a udiveně hleděl na Pavla. „Se kterou Marynkou?“ vykoktal.

„No, s Budzošovou z Bocanovic, vždyť ji dobře znáš. Na škubačky jsme tam kdysi chodívali.“

„Ale Pavle“, začal Jano zadrhávat, „vždyť Marynka se již před půl rokem...“ Zmlkl a nedopověděl.

„Co před půl rokem?“ zeptal se zostra Pavel a postavil kufr do sněhu.

„No, vždyť víš, Palko,“ zajíkal se Jano, „netvař se, že nic nevíš!“

„No, nevím!“ odpověděl už zvýšeným hlasem Pavel a chytil Jana zepředu za jeho černý kabát.

„Mluv, co bylo před půl rokem?“

Jano si posunul baranici na hlavě a po chvíli řekl. „Copak ty to ještě nevíš, že se Marynka vdala?“

„Vdala? A za koho?“

„Za Adama Zogatu ze Závodí.“

Pavel se vpil strašnými očima do tváře Tyrzanioka, chytil ho prudce za kabát a vykřikl:

„Lžeš!“

„Nelžu, mluvím svatou pravdu, vždyť se o tom sám přesvědčíš.“

Ruka Pavla pomalu klesala dolů, na chvíli se odmlčel, potom zhluboka vydechl a přes zuby zasípal:

„Zabiju!“

„Koho zabiješ?“

„Oba dva!“ V očích se mu objevil záblesk hrůzy.

„Oba dva!“ Zopakoval ještě jednou.

„A proč?“

„Ty se ještě ptáš, proč?“

„Oba jsou neviní“, odpověděl klidným hlasem Jano.

„Neříkej!“ trhl sebou Pavel. „Já jsem tam v Americe steskem umíral a oni tu spolu chodili!“

„Pokud jsi žil, tak to spolu nechodili!“ odporoval Jano.

„Copak jsem někdy umřel? Vidiš přece, že žiju!“

„Ale před více než rokem se po celé Lomné povídalo, že nežiješ.“

„Kdo to říkal?“

„No, tvůj otec!“

„Lhal. To můj bratr zemřel!“

„Je možné, že lhal, ale pro nás a pro Marynku to byla pravda.“

„Ale pověz mi, Jano, proč tak lhal?“ zeptal se rozrušeně Pavel.

„Protože se mu to určitě kvůli něčemu hodilo.“

„A kvůli čemu?“

„Jen si vzpomeň, že tvůj otec nikdy nechtěl, aby sis Marynku vzal. Vždyť víš, že chtěl jenom bohatou a Marynka nic neměla.“

„Ale Marynka měla vědět, že to není pravda!“

postel. Pak se obrátil k Pavlovi, který stál opodál, pohlédl na něho planoucím zrakem, ukázal na dveře a řekl: „Můžeš jít. A ať už tě tu víckrát neuvidím!!“

Pavel se teprve teď vzpamatoval. Pomalu vzal z lávky klobouk a dal si ho na hlavu, ještě jednou se podíval na matku, vzal jeden z kufrů a třesoucím se krokem vyšel směrem ke dveřím.

„A to si vem taky!“ zavolal za ním otec a ukázal na druhý kufr na zemi.

Pavel, již ve dveřích, odvrátil hlavu a odpověděl: „To máte památku na Jurka!“

Pak zabouchl dveře, zvedl si límec kabátu a brankou vyšel ven. Ovanulo ho mrazivé povětrí. Scházel osamocen pomalu do údolí, dokonce ani pes se neozval. Noc již nebyla jasná a nádherná, i sníh tak nějak smutně skřípal pod jeho nohama. K zemi se začala snášet mléčná mlha a zakryla horskou scenérii. Někde dole v Lomné zazpíval kohout, přicházel nový den.

Pavel se cítil neskonale sám; tak sám, jako ten zasněžený keříček u cesty. Došel do lesa, usedl na pařez, který vykukoval ze sněhu a začal přemýšlet, co si počít. Domů se už vracet nebude, pohledá si místo u cizích. Trochu si odpočine a pak se ráno vydá k Janovi Tyrzaniokovi, se kterým včera popíjel u Rosenzweiga. Vzpomněl si na gazdu Lachuloka, jak ho vezl z Návsí, a na jeho malého koníčka. Jestli mu ještě nějaké peníze zbudou, tak si také takového koupí a bude vozit dřevo.

Pozvolna se mu vracela chuť do života – ale síly se nevracely. Neustále cítil bolest u srdce a podivný šum v hlavě. Uvědomil si, že má v kapse láhev vodky, kterou koupil v hospodě pro rodiče. Otevřel ji a zhluboka se napil. Po kostech se mu rozlilo příjemné teplo. Hned mu bylo nějak lehčeji a veseleji. Přimhouřil oči a už se viděl v roli formana. Bylo mu divné, že před saněmi kráčí rázně ten samý koníček jako Lachulokův ze Salajky, jen má delší hřívou a veselejší oči. Pavlovi ten pohled vykouzlil úsměv na tváři a zvesela zvolal: „Vijó, malý“.

Zadul ostrý, mrazivý vítr a přešel mu po celém těle. Nohy a ruce mu začaly trnout. Znovu zvedl láhev k ústům a chtivě pil, až blažené teplo začalo proudit do jeho žil. Jakýsi zvláštní klid a spokojenost mu zavřely oči. Přicházel vytoužený sen. Usmál se sám pro sebe, před sebou uviděl své budoucí hospodářství, i toho svého koníčka s dlouhou hřívou. Teď mu bylo dobře, tak lehko na srdci, jako nikdy předtím.

Karol Piegza, *Opowiadania beskidzkie*,

Profil, Ostrava 1971, s. 9 – 40, /kráceno, překlad Miroslava Křenková/

Česká pošta

...Česká pošta mění tvář...

...myslíme na Vás i Vaše blízké...

„Tak“, odpověděl otec důrazně.

„A proto jste prohlásili za mrtvého mně a ne bratra.“

„Proto!“

„A proto jste obelhali lidi i Marynku? Aby na mně nečekala a vdala se?“ řval už Pavel.

„Tak tomu bylo. A podařilo se mi to!“ dokončil otec a zvedl se z postele. Pavel těžce oddychoval a zlostí zatínal pěsti. Potom se přiblížil k otci natolik, že se málem dotýkal jeho tváře a chraplavě zasípal přes stisknuté zuby: „Jakým právem jste to udělal?“

„Právem otce. U nás v rodině je tak od nepaměti. Otcové vždy synům vybírali nevěsty a dcerám ženichy. I mně rodiče vybrali nevěstu a vidíš, že jsem zle netrefil, ukázal na matku, která stála v koutě.“

„Dost se při vás naplakala“, odsekl Pavel.

„Ale, co to povídáš, Pavelku?“ přerušila je matka.

„Pravdu mluvím, jenom ho nekryjte. Vždyť vím, jak bylo doma. Otec nás vehnal do utrpení!“

„Jakého utrpení?“ zeptal se ponuře otec.

„Do Ameriky jste nás poslal pro peníze a Jurka pro smrt. Podívejte se, jak vypadám; je ze mne žebrák, jsem ještě mladý, ale už pracovat nemůžu“.

„Nemusíš pracovat, jak se s Hanou oženíš, budeš mít dost.“

„Nikdy se s ní neožením, rozumíte?“ přerušil ho Pavel.

„Ale, Pavelku“, přerušila ho matka, „poslouchej otce, vždyť je to hřích!“

„To není otec!“

„Tak co jsem?“

„Tyran a zloděj. Okradl jste mne o všechno. Dělal jste, co jste chtěl. Byl z vás tyran, a ne otec!“

Napětí dosáhlo zenitu. Otec chytil Pavla za hrdlo a kostnatými palci stiskl jeho šíji.

S napětím všech sil odtrhl Pavel otcovy ruce a odstrčil ho. Ten se zachvěl a upadl na pec. U ní stála sekyra s dlouhým toporem, jakou používají lesní dělníci na kácení stromů. Otec popadl sekyru pravou rukou, zvedl ji do výše a namířil její ostří na hlavu syna. Matka pronikavě vykřikla a vrhla se k mužovým nohám. Rychle ji odstrčil, ale v té chvíli Pavel přiskočil, chytil ho za pravou ruku, zkroutil ji dozadu a sekyru mu vytrhl. Začali se přetahovat, slyšet bylo jen rychlé oddechování a prosebný křik matky. Podařilo se jí vstát ze země a dostat se mezi ně. Náhle sekyru uviděla nad hlavou svého muže. Uchopila její dřevěnou řást oběma rukama a nelidským hlasem vykřikla: "Pavle, co to děláš??"

Zvednutá ruka zůstala na moment viset ve vzduchu a pak se pomalu skláněla dolů. Ozvala se tupá rána o hliněnou podlahu. Matka hrůzou omdlela a převrátila se na zem.

Otec a syn stáli jako v mrákotách. Ještě stále měli otevřená ústa a těžce oddychovali, ale bylo vidět, že se již vracejí do přítomnosti. Otec zvedl matku ze země a položil ji na

„A odkud to měla vědět, když jsi nic nepsal! Nejdřív nevěřila a nechtěla Zogatu ani vidět, ale když jí to všichni říkali, že nežiješ, uvěřila. Zogata dostal po svých rodičích pěkné gazdovství, takže to se Marynčiným rodičům pozdávalo. Ještě před svatbou zašla za tvým otcem a matkou, aby jí poradili, co má dělat. Ale tvůj otec – to přece víš, jak je chtivý každého krejcaru – ten jí jenom radil, ať se vdá, že je škoda myslet si na tebe, když už nežiješ. Skoro rok vzdorovala a vdát se nechtěla, ale když už od tebe nepřišel žádný dopis a rodiče naléhali pořád víc, se svatbou souhlasila. Co ta se, Palko, kvůli tobě naplakala.“

Pavel poslouchal se skloněnou hlavou Janovo vyprávění a když ten skončil, zeptal se: „Tak ty si myslíš, Jano, že to všechno způsobil můj otec?“

„Jenom on! Šlo mu o peníze a o majetek, a proto nechtěl doma chudou nevěstu“.

Pavel si přejel rukou po čele, svrástil obočí a zašeptal: „A to mi udělal vlastní otec! A proč? Proto, že jsem se tolik roků potloukal po světě, aby on měl lepší stáří. A to nejdražší, co jsem na světě měl, to mi sebral, ale těžce mi za to zaplatí!“

Popadl oba kufry a začal se rychle vzdalovat. Jano mu zastoupil cestu.

„Co chceš dělat, Palko?“

„Do toho ti nic není“, odsekl Pavel a rukou ho odstrčil z cesty.

„Půjdu s tebou“, řekl Jano a natáhl se pro kufr.

„Říkám ti, běž do chalupy, nebo bude zle“.

Jan odstoupil, ale dodal: „Rozvaž si to.“

„Už jsem si to rozvážil a vím, co dělám“, odsekl mu Pavel.

„Pamatuj, že je to tvůj otec!“ zavolal za ním ještě Jano.

„Ode dneška otce nemám!“ ozval se Pavel, ale už se neobrátil.

Jano stál ještě dlouho na místě, odkud vedla jedna cesta na Kamenité a druhá do Salajky a díval se, jak se Pavel vzdaluje. A ten se brodil hlubokým sněhem na Kamenité s děsivým hněvem v srdci a zlým ohněm v očích. Necítil ani tíhu kufrů, ani silný mráz. Rozepnul kabát, zapálil si cigaretu a svižně pokračoval v cestě. Procházel lesem, ale už se nekochal jeho krásou a tichem, které v něm panovalo. Neustále pouze opakoval: „To ti nedaruji. To ti nedaruji!“

Půlnoc dávno minula. Chalupa u Czudoků byla tichá, jen někde v šindelech smutně hvízdal vítr. Pokojně spala ve vysokých peřinách sněhu a v měsíčním světle vypadala jako nějaké velké příkrčené zvíře. Když Pavel vyšel z lesa, uviděl ji jako na dlani. „Stejná jako před sedmi lety! Stejná nízká střecha, stejná malá okna, stejný chlív, kůlna i plot!“

Opravdu se nic nezměnilo; je taková, jaká mu zůstala ve vzpomínkách a po jaké tolik tesknil v cizině. Ale kam se teď poděla nepřekonatelná touha po ní? Zabíla ji ona nespravedlnost, které se dočkal od vlastního otce. To kvůli němu přišel o všechno, na co se po celá léta tak těšil!

Zlostně škubl za vrata, které hlasitě zaskřípaly. Pes v boudě se probudil a začal zuřivě

štěkat. Zavolal na něho jako kdysi, ale pes se neutišil.

„Mají nového psa“, pomyslel si Pavel a přistoupil ke dveřím. Potáhl za závoru, ale byla zavřená zevnitř. Šel tedy ke kuchyňskému oknu a třesoucí se rukou zaťukal. Chvilí čekal, dokud se neozvalo zaskřípění postele a stařecký kašel. Pak bylo slyšet otvírání kuchyňských dveří a nakonec starý ženský hlas: „Kdo to tam buší?“

Pavla bodlo u srdce, poznal hlas matky. „Já,“ chraplavě dostal ze sebe.

„Kdo já?“ zeptala se matka.

„No, já, Pavel. Copak mne nepoznáváte?“

„Ježíší“, bylo slyšet za dveřmi. Ale dlouho trvalo, než matka odsunula třesoucí se rukou závoru a otevřela dveře. Pavel svou starou matku uviděl v záblesku měsíčního světla. Stála bez hnutí, jen v plátěné košili a spodničce, s vlněným šálem na ramenou, a zaskočená hleděla v synovu tvář.

„Vítejte, mámo!“ ozval se Pavel a přitiskl ji k sobě.

„Vítej, synku“, vydechla a přitulila se k němu.

„Otec je doma?“ zeptal se jakýmsi divným hlasem.

„Doma, Pavelku, spí v komoře. Hned ho vzbudím, jen pojď dál, nestůj na mraze.“

Ale otce nebylo třeba budít, ten už stál za nimi. Byl to muž starý, vysoký, s velkým orlím nosem, ale ještě dost při síle. Pomalu se přiblížil k Pavlovi, chytil ho za ramena a vyšeptl:

„Vítám tě, Pavle.“

„Já vás také“, odpověděl syn, ale v jeho hlase nebyla žádná radost. Mezi otcem a synem zavládl zvláštní chlad. Matka si toho nevšimla. Vtáhla Pavla do kuchyně.

„Sedni si, Pavelku, tady na lavici u pece a ohřej se“, řekla měkkým hlasem.

„Ani mi zima není,“ odpověděl Pavel, ale na lávku usedl. Odložil klobouk a zapálil si.

Matka postavila nad oheň hrnek s mlékem a obrátila se na Pavla: „Jez, a potom nám povíš, jak ses měl v Americe.“

Pavel vypil mléko, zahleděl se do okna a řekl: „Není co povídat. Raději povězte vy, co je u vás nového.“

„Nového je toho synku hodně, protože byla válka a dost lidí od nás poumíralo.“

„A jak jste na tom s gazdovstvím?“

„Bídně“, vložil se do rozmluvy otec. „Jsme žebráci.“

„To víš, Pavelku, všechno nám sebrali pro vojsko“, rozplakala se matka. „Zůstala nám jenom jedna kravka a trochu brambor ve sklepě.“

„A z čeho teď miníte žít?“ zeptal se po chvíli Pavel.

„Z čeho?“ zopakoval otázku otec a začal napchávat fajfku. „Sám nevím, myslím, že jak ses teď vrátil z té Ameriky, jaksi se nám uleví. Určitě jsi přivezl nějaký krejcar.“

„Přivezl, ale záleží na tom, jak to myslíte s tou úlevou?“ Otec vzal doutnající klacek z nolepy, pomalu si zapálil fajfku, opřel se lokty o kolena, zahleděl se na Pavla a začal mluvit: „No, myslím tak, že vyplatíš sestry, nám s matkou dáš výminek na jednu krávu....“

„A co mi potom zůstane?“ rozhořčil se Pavel. „Vy si myslíte, že jsem těch peněz určitě přivezl celou fůru!“

„Já vím, že ne, ale budeš mít chalupu.“

Pavel se nahlas rozesmál. „Chalupu? Raději řekněte chatrč, kterou je třeba podpírat žerděmi.“

„A co ty dva hektary pole, to nic není? Vždyť jsme na nich s matkou takové roky hospodařili a žili jsme i vás jsme vychovali.“

„Ale jak? Z hladu jsme umírali, jíst nebylo co. Takovým gazdou já nechci být!“

„Nemusíš. Nic ti nepřikazuji, ani nechci, abys takovým byl“.

„Jak to, otče, myslíte?“

„No, myslím, že musíš něco vyženit“.

„Aha, tak vy si myslíte, že se mám bohatě oženit“.

„Ano, to si myslím. “

Teď už se Pavel nemohl udržet. Vstal z lávky a přiblížil se k otci. „A nevíte, s kým tak bych se tak měl oženit?“

Otec se podíval na Pavla z pod hustého obočí a pokojně odpověděl: „No, s kým jiným, než s Kawulokovou Hanou z pod Kozubové, co dostane od rodičů to pěkné pole pod lesem a dvě krávy“.

Pavlovi se roztřásly ruce, vpil se očima do otcovy tváře a vykřikl: „S tou starou šmatlavou Hanou, co ji nikdo nechce?“

Otci se zachvěla ruka, v níž držel fajfku a bylo znát, že se vši silou zdržuje, aby Pavla neudeřil.

„Pamatuj si, že mluvíš s otcem!“

Zvedl se a stanul synovi tváří v tvář. Když matka viděla, co se děje, postavila se mezi ně.

„Pro Krista Pána, co to děláte?“ zvolala a snažila se je od sebe oddělit. „Vždyť je to hanba, aby se syn s otcem bili. Co by na to lidé řekli, kdyby to viděli?“

„Ať si mluví, co chtějí“, s hněvem odpověděl Pavel, „stejně už všechno vědí“.

Starý otec usedl opět na lůžko a začal znovu napchávat fajfku. Ruce se mu hněvem třáslly.

„To mám za to, že jsem tě vychoval“, řekl po chvíli.

„A do Ameriky pro peníze poslal, o tom nemluvíte?“

„Poslal, to je pravda, ale ne pro sebe.“

„Takže, pro koho?“ zeptal se vztekle Pavel.

„Pro tebe, aby ses měl lépe, než my tady s matkou, abys byl opravdovým gazdou a ne nějakým žebrákem.“

„A vzal si Hanu Kawulokovou!“

„Vzal, aby naše rodina měla víc polí a větší gazdovství.“

„Aha, tak to tedy je!“